

A Fővárosi Ítéltábla dr. Bárdos Rita ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Vass Gábor ügyvéd által képviselt I. rendű, a II. rendű, a III. rendű alperesek ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. október 17-én kelt 15.G.41.838/2010/38. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

Ítéle t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és a III. rendű alpereseknek egyetemlegesen 130.000,- (Egyszázharmincezer) Ft + áfa másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a cégjegyzékbe 2007. november 13-án bejegyzett II. rendű alperes gazdasági társaság (bejegyzéskori cégneve szerint M..... Oktatási és Kereskedelmi Korlátolt Felelősségű Társaság) egyedüli tagja 2009. május 5-étől 2009. november 16-áig **P. A.** volt, vezető tisztségviselője 2009. február 16-áig az I. rendű alperes, 2009. február 16-ától 2009. november 16-áig **P. A.** volt. A társaság tagja és törvényes képviselője 2009. november 16-ától **K. Á.**

Az I. rendű alperes főiskolai végzettséggel rendelkező gyógypedagógus; fejlesztő pedagógusi munkakörben 2010. február 28-áig a II. rendű alperes alkalmazásában állt.

A felperessel 2007. november 19-én megkötött együttműködési megállapodás, majd az annak helyébe lépő, 2009. március 15-i franchise szerződés alapján a II. rendű alperes üzemeltette a Budapest **kerületi**, ... Játsszóházat. A II. rendű alperes a franchise szerződéssel a franchise jog használatát annak korábbi tulajdonosától, a **M...** Kft.-től vette át. Az együttműködési megállapodás 9.1. pontja - és azzal egyezően a franchise szerződés 15.1. pontja is - akként szövegezt, hogy üzleti titoknak minősül a szerződés és annak teljesítéséhez kapcsolódó, illetve annak teljesítése során a felek tudomására jutott valamennyi adat, információ, továbbá a

szolgáltatások és termékek értékesítéséhez szükséges szakmai és marketing módszerek, technikák. A szerződő felek kötelezettséget vállaltak, hogy a szerződés tartalmát illetéktelenekkel nem, munkatársaikkal pedig csak a munkájuk elvégzéséhez szükséges mértékben ismertetik meg, továbbá tudomásul vették, hogy - a szerződés bizalmas jellegére tekintettel - annak szövegét tilos sokszorosítani. A 9.2. pont - és azzal egyezően a franchise szerződés 15.2. pontja is - úgy rendelkezett, hogy a szerződő felek az üzleti titkot kizárólag a szerződésben rögzített jogok és kötelezettségek gyakorlása során használhatják fel, azt a szerződés időtartama alatt és az azt követő három éven belül teljes titoktartással kötelesek kezelni. A felek kötelesek bevezetni és alkalmazni minden olyan intézkedést, amely az üzleti titkok jogosulatlan felhasználását megakadályozza, rögzítve, hogy ide tartozik a felek alkalmazottai számára történő információátadásnak a munka elvégzéséhez feltétlenül szükséges mértékre való korlátozása, továbbá az üzleti titkokhoz hozzáférhető személyekkel kötött megállapodásban titoktartási és versenyzáradék kikötése.

A franchise szerződésben a II. rendű alperes átvevőként kötelezettséget vállalt arra is, hogy - a szerződés teljesítése során megszerzett piaci ismeretekre tekintettel - a szerződés hatálya alatt, illetve azt követő egy éven belül más, a rendszergazdával egyébként versenyhelyzetben álló szolgáltatást vagy terméket nem értékesít, nem közvetít (15.3. pont), hogy a ... know-how dokumentációban, illetve a ... intraneten közzétett bizalmas információt - a rendszergazda írásbeli engedélye nélkül - harmadik fél számára nem szolgáltatja ki (15.4. pont), és a 15.5. pontban arra is, hogy a szakalkalmazottjaival, illetve egyéb olyan személyekkel (gazdasági társaságokkal, magánszemélyekkel), akik a ... know-how dokumentáció tartalmát megismerhetik, aláírattja a ... intraneten pdf formátumban megtalálható, letölthető titoktartási nyilatkozatot (non-disclosure agreement). A szakalkalmazott csoportos konzultáción való részvételét megelőzően, két példányban aláírandó szakalkalmazotti titoktartási nyilatkozat egy példánya a rendszergazdának átadandó volt. E kötelezettség elmulasztása esetén a szakalkalmazott a csoportos konzultáción nem vehetett részt. Az átvevő köteles volt aláírattni az egyéb személyekkel, a velük való - a ... know-how dokumentáció tartalmát érintő - együttműködés megkezdése előtt az együttműködési titoktartási nyilatkozatot, annak egy példányát átadni a rendszergazdának. E kötelezettség elmulasztása súlyos szerződésszegésnek minősült. Rögzítésre került az is, hogy különösen súlyos szerződésszegés - egyben rendkívüli felmondásra okot adó körülmény -, ha az átvevő nem szerzi be az itt előírt nyilatkozatokat, és ezzel egyidejűleg az átvevővel együttműködő fél a ... know-how dokumentáció tartalmát részben, vagy egészben harmadik illetéktelen személynek átadja, megismerhetővé teszi. Az átvevő felet terhelő, a titoktartási nyilatkozattal kapcsolatos kötelezettség elmulasztása esetére 5.000.000,- Ft kötbér került kikötésre, azzal, hogy a rendszergazda a kötbéren felüli kárát is érvényesíthette. A 15.6. pont akként rendelkezett, hogy a franchise szerződés e fejezetében foglalt rendelkezések megsértése esetén az átvevő ún. nemteljesítési kötbért köteles fizetni, annak mértéke az üzleti kapcsolat fennállásának utolsó 12 hónapjában - a rendszergazda szolgáltatásai és termékei értékesítése során - elért bevétele 50 %-a.

Az I. rendű alperes által alapított - egyben a vezetése alatt álló - III. rendű alperesi

gazdasági társaság üzemelteti Budapest ... kerületében a ... úton, a ... Központot.

A felperes a 2010. október 4-én benyújtott, majd az elsőfokú eljárásban több ízben módosított keresetében annak megállapítását kérte a bíróságtól, hogy az I. rendű alperes az 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpvt.) 2. és 4. §-ában, a II. rendű alperes a Tpvt. 2. §-ában tilalmazott versenyjogsértő magatartást tanúsította, továbbá - a Ptk. 350. § (1) bekezdésére is figyelemmel - szerződésszegést követett el, a III. rendű alperes a Tpvt. 2. §-a, 4. §-a, 6. §-a szerinti versenyjogsértő magatartásokat tanúsította, továbbá megsértette az 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 16. §-át, a VII. és a XI/A. fejezetét is. Kérte az alperesek eltiltását a további jogsértéstől, továbbá a II. rendű alperes kötelezését kötbér jogcímén 1.000.000,- Ft és annak 2010. május 4-étől kezdődő kamata megfizetésére, a III. rendű alperest a jogsértéssel elért gazdagodás megtérítésére, a jogsértéssel használt anyagok kereskedelmi forgalomból való kivonására, a hozzá bejelentkezett ügyfelek és a kiállított számlák csatolására, és kártérítés jogcímén 800.000,- Ft megfizetésére kötelezni.

Az alperesek által elkövetett versenyjogsértő magatartásokat az ügyfelek átirányításában, a www.egeszseg-portal.hu <<http://www.egeszseg-portal.hu/>> internetes honlapon megjelölt telefonszám egyezésében, a felperes hirdetésével egyezőnek tapasztalt III. rendű alperesi hirdetésben, a felperes tesztora mint szellemi alkotás jogellenes használatában és a titoktartási kötelezettség megszegésében jelölte meg.

Az ügyfelek átirányításával és a II. rendű alperes szerződésszegésével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a működtetési kézikönyv 122. oldal 6. pontja szerint a felperes franchise rendszerébe tartozó játszóház megszűnése esetén a franchise átvevő köteles volt írásban tájékoztatni az ügyfelet arról, hogy az általa üzemeltetett játszóházban megkezdett szolgáltatás bármely más ... készségfejlesztő játszóházban tovább folytatható, és arról is, hogy a befizetések az új helyszínen érvényesek. A II. rendű alperes által üzemeltetett ... Játszóház ügyfeleit a ...-... Játszóház vette volna át. A II. rendű alperes azonban szerződéses kötelezettségét megszegte, nem tájékoztatta megfelelően - a működtetési kézikönyv előírásának eleget téve - az ügyfeleket. Az I. rendű alperes arra próbálta meg rábeszélni az ügyfeleket, hogy a szolgáltatást a III. rendű alperes által üzemeltetett játszóházban vegyék igénybe.

Az internetes honlapon feltüntetett (06 1 1200-1310) telefonszám egyezésével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy az ... Egészségpénztár honlapján található „... Játszóház” hirdetésnél az egyik telefonszám megegyezett a III. rendű alperes által üzemeltetett ... Központ telefonszámával. Ezzel azt a megtévesztő látszatot keltve, mintha a III. rendű alperes által működtetett gyermekfejlesztő központ is felperesi (...) szolgáltatást nyújtana.

A hirdetések egyezősége körében arra hivatkozott, hogy a „Jól fejlődik a baba? Nálunk kompetens válaszokat kap gyermeke fejlődését illetően” reklámszöveg a felperes marketing igazgatója által kidolgozott kampány részét képező hirdetés volt, és azt a felperes a ... AdWords kampánykezelő rendszeren keresztül futtatta. A hirdetések az AdWords rendszerben jelentek meg, voltak kereshetőek. A III. rendű alperes 2010. május 23-án - a II. rendű alperes franchise rendszerből való kilépését

követően - a hirdetést, a www.csodadomb.hu <<http://www.csodadomb.hu/>> megjelöléssel együtt használta, ezzel megsértette a Tpvt. 6. §-át. Állította, hogy a hirdetések tervezési költségét a felperes fizette meg, a reklámok ezért a felperes tulajdonát képezték, a hirdetésben megjelent szófordulat a ...-ra jellemző szöveg volt, piaci értéke 800.000,- Ft-ot képviselt. Nem vitatta, hogy az AdWords rendszerhez való hozzáférése megvonásra került.

A felperes teszt sorának jogellenes használatával kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a III. rendű alperesnél foglalkoztatott **M. Zs.** volt az, aki a felperes szellemi alkotását képező diagnosztikát felhasználta. A felperes minderről úgy szerzett tudomást, hogy az általa felkészített **V. L.** ügyfél „próbavásárlást” végzett a III. rendű alperesnél, 2010. júliusában tapasztalva, hogy gyermeke vizsgálatánál a felperes által kidolgozott, negyvenegy rövid mondatból álló teszt sor került felhasználásra, minderről közjegyzői okiratba foglalt írásbeli nyilatkozatot tett. Állította, hogy a III. rendű alperes által az I. rendű alperes útján jogellenesen felhasznált kérdéssor alapját a felperes egyéni, eredeti jelleggel bíró diagnosztikai módszere képezte. A III. rendű alperes a diagnosztikai teszt sor felhasználásával a Tpvt. 6. §-át, az Szjtv. 16. §-át, a VII. és a XI/A. fejezetét is megsértette.

Az üzleti titoksértés körében állította, hogy a II. rendű alperes a felperessel kötött együttműködési megállapodás 9.1., 9.2., a franchise szerződés 15.1-15.6. pontjaiban foglaltakat megsértette, ezért a 15.5. pont szerint kötbér fizetésére köteles. Az üzleti titokkört a ... know-how dokumentációban, a ... működtetési kézikönyvben és a ... intranetben jelölte meg.

Az alperesek az ellenkérelmükben - vitatva valamennyi, a keresetben megjelölt jogsértő magatartást - a kereset elutasítását kérték.

Az ügyfelek átirányításával szemben azzal érveltek, hogy miután a II. rendű alperes a tevékenységével felhagyott, az általa foglalkoztatott negyvennégy ügyfélből harmincat átirányított a Játsszóházhoz, a II. rendű alperes az általa összeállított, az ügyfelek elérhetőségét tartalmazó listát a Játsszóháznak megküldte, az irat átvételre került.

Az internetes honlapon megjelent telefonszám egyezéseivel kapcsolatban arra hivatkoztak, hogy mivel az Egészségpénztár megtéríti a ... tanfolyamra járó gyerekek költségét, az ... Egészségbiztosító volt az, amely a honlapra az adatokat feltette és a telefonszámot is. Ugyanakkor megtalálhatóak voltak ott a korábbi játsszóház-tulajdonos, a **M... Kft.** adatai is, azonban a régi tulajdonos a hirdetése levétele érdekében nem intézkedett. Rámutattak, hogy a korábbi tulajdonos **M... Kft.** jelenleg is szerepel a sérelmezett telefonszámmal az interneten, annak ellenére, hogy a telefonszám később a II. rendű alperes tulajdonába került. Miután a II. és a II. rendű alperesek tudomást szereztek a problémáról, intézkedtek a téves adat törlése érdekében. Hivatkoztak arra is, hogy a kérdéses telefonszámmal a III. rendű alperes előfizetési szerződés alapján 2010. május 10-étől vált jogosulttá, ettől kezdődően használta azt, azaz azt követően, hogy a II. rendű alperes már nem működött. Mivel a telefonszámot a II-III. rendű alperesek egyidőben nem használták, nem is használhatták, a telefonszámmal kapcsolatban jogsértést nem követtek el.

Az AdWords rendszerben megjelenő hirdetésekkel kapcsolatban arra hivatkoztak,

hogy az AdWords fiókot a II. rendű alperes tulajdonosa, **P. A.** hozta létre. Bemutatták, hogy az AdWords fiók létrehozását meg kell előznie egy google fiók létrehozása és megnyitása, amelyhez érvényes e-mail cím megadása szükséges. A fiók nem egy gazdasági társasághoz kötődik, hanem mindig az azt létrehozó természetes személyhez. **P. A.** volt az, aki létrehozta és finanszírozta a fiókot, azzal rendelkezni jogosult volt. Ő engedélyezte azt is, hogy a tulajdonát képező fiókba a felperes képviselőjében **B. B.** hirdetések jelentessen meg, majd - arra jogosultként - utóbb a felperes hozzáférését megvonta, illetve a III. rendű alperesnek a fiók használatára engedélyt adott.

Állították, hogy a felperes által sérelmezett, kétsoros hirdetés a szakmában elfogadott, általánosan használt szófordulatot tartalmazott.

Ellentmondásosnak vélték e körben a felperes törvényes képviselője, **B. B.** és a felperes előadását; rámutatva, hogy a felperesi állítás szerint a „Jól fejlődik a baba?” kezdetű reklámszlogent a felperes partnerei 2009. május 5-étől használták, azt - a pontosított nyilatkozat szerint - addigra a **L. Kft.** megalkotta, ugyanakkor a **L. Kft.** ekkor még nem létezett, bejegyzésére a 2009. szeptember 28-i létesítő okirat alapján csak 2009. szeptember 29-én került sor.

Az üzleti titoksértéssel és a szerződés megszegésével kapcsolatban kifejtették, hogy a kötbér fizetéssel szankcionált szerződéses kötelezettség teljesítésének előfeltétele volt, hogy a felperes intraneten, pdf formátumban biztosítsa a szükséges titoktartási nyilatkozatot. Mivel a felperes e kötelezettségének nem tett eleget, nem volt arra mód, hogy a II. rendű alperes a titoktartási nyilatkozat kitöltését előíró szerződéses kikötéseket betartsa. Állították, hogy titoksértést nem követtek el, hangsúlyozva azt is, hogy a felperes nem határozott meg konkrét titokkört, amelynek megsértése a terhükre lenne róható.

A felperes által megjelölt telefonszám, a mindenki számára hozzáférhető internetes oldal, a „Jól fejlődik a baba?” szlogen nagy nyilvánosság előtt megjelentek, üzleti titoknak nem tekinthetőek. Hivatkoztak arra is, hogy a felperes által végzett gyermekfejlesztés szabadalmi vagy szerzői jogvédelem alatt nem áll, a Szabadalmi Hivatal álláspontja szerint az oktatási módszer védelem alá nem vonható, az szabadon felhasználható közkinccs. Egyedül a ... név az, ami védjegyzoltalom alatt áll.

A tesztsor használatával kapcsolatban vitatták, hogy a III. rendű alperes felhasználta volna a felperes diagnosztikai módszerét, továbbá a III. rendű alperes és a felperes szolgáltatása közti összetéveszthetőség reális veszélyét is. A III. rendű alperes állította, hogy a felperes tesztsora, az azt tartalmazó diagnosztikai módszer egyedi jelleggel nem bír. Az egyedi jelleg hiányát a GVH Versenytanács 2010. évi Vj-60-062/2009. számú, a felperest elmarasztaló határozata 12. pontjában meg is állapította, kimondva, hogy a piacon 80-90 hasonló komplex képességfejlesztést nyújtó játszóház működik, köztük a **M...-M...**, a ...tánc franchise formában, emiatt kizárt, hogy a szülők a két intézményt összetéveszthették. Utalást tettek e körben a felperes honlapjára (www.gekkonet.hu <<http://www.gekkonet.hu/>>) is, hogy ott az olvasható, hogy **B. G.** „nem tett új tudományos felfedezést, még csak új terápiás módszert sem dolgozott ki, de lebilincselő játékba csomagolta a gyógypedagógia csodáját”. Hangsúlyozták azt a tényt is, hogy a felperes egészséges gyermekek számára és csupán általános képességfejlesztést ajánl,

míg a III. rendű alperesi tevékenység túlnyomó része rászoruló gyerekek fejlesztésével áll kapcsolatban, és jóval tágabb körű szolgáltatást kínál, ami a III. rendű alperes honlapjából is kiderül. Állították, hogy - a csatolt táblázat által szemlélítve - a III. rendű alperes által használt teszt sor eltért a felperesétől. Álláspontjuk szerint önmagában az is kizárja a felperes teszt sorának használatát, hogy a III. rendű alperes által végzett felmérés nem negyvenegy, hanem hatvannégy kérdésből áll, továbbá hogy a felperes teszt sora nem negyvenegy, hanem harminckilenc pontos, valamint az is, hogy míg a III. rendű alperes kérdéssora hat funkcióterületet ölel fel, a felperesé csupán négyet.

Hivatkoztak a csatolt rendőrségi határozatra is, amelyben rögzítésre került, hogy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala akként foglalt állást, hogy a felpereshez köthető pedagógiai információk megismerhetőek voltak a franchise rendszer megszűnése előtt is a szolgáltatást igénybe vevők számára, akik viszont nem voltak titoktartásra kötelezettek; a pedagógiai információk nyilvánosak voltak, nem minősültek üzleti titoknak.

A II. rendű alperes a franchise szerződéssel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a működtetési kézikönyvben, a játszóház bezárása esetére előírt tájékoztatási kötelezettséget pedagógusai és recepciósai útján minden szülő felé szóban teljesítette, tájékoztatást adva arról, hogy a ... kurzus bármelyik képviselőnél folytatható. T. K. ügyfél a tájékoztatásra azt közölte, hogy a p-i ... Játszóház számára túl messze van, ott igénybe venni a szolgáltatást nem kívánja. Rámutatott, hogy a működtetési kézikönyv kizárólag a tájékoztatás tárgykörét szabályozza, bezárt játszóház azért felelősséggel nem tartozik, hogy volt ügyfelei folytatják-e a ...-ba járást.

Az elsőfokú bíróság a 2012. október 17-én kelt 15.G.41.838/2010/38. számú ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek 500.000,- Ft perköltséget.

Határozata indokolása szerint nem találta alaposnak sem a versenyjogsértésre, sem a szerződésszegésre alapított kereseti kérelmeket, a felperes állításait a lefolytatott bizonyítási eljárás nem támasztotta alá.

A módosított kereset alapjául megjelölt Tptv. 2. §-a, 4. § (1) bekezdése, 6. §-a vizsgálandó rendelkezései után az elsőfokú bíróság egyenként vizsgálta az állított jogsértő magatartásokat, megjelölte az azokkal kapcsolatban rendelkezésére álló bizonyítékokat, és azokat önmagukban, valamint összességükben is értékelte. Leszögezte, hogy az ügyfelek átirányításával kapcsolatban a felperes állításait sem ügyvezetője, sem a tanúvallomások, sem a csatolt okiratok nem támasztották alá. Kiemelte, hogy T. K. levele az I. rendű alperesről adott objektív véleményt és egy másik „anyukától” származó értesülésként azt tartalmazta csupán, hogy az intézmény új helyre költözik. A tanú vallomása szerint a nyilatkozatát azt követően írta meg, hogy a felperes ügyvezetőjével a kapcsolatot felvette, a nyilatkozat a felperes képviselőjétől kapott információkat tartalmazta; a tanú a II. rendű alperesi képzés alkalmával, az épület folyosóján hallotta, hogy a képzés más helyre költözik, azonban arra vonatkozó állítás nem hangzott el előtte, hogy az ...-képzésként fog továbbműködni. A tanú a képzés folytatása érdekében kapott hívást a p-i ...-tól, de nem ismerve annak helyszínét, a döntést függőben tartotta. Sz. I. írásban adott,

általános kijelentését a meghallgatott tanúk annyiban részletezték csupán, hogy a II. rendű alperes ügyfelei közül három-négy állította az I. rendű alperes azzal kapcsolatos kijelentését, hogy a szolgáltatás a továbbiakban az I. rendű alperes cégénél vehető igénybe. Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a nyilatkozat pontos tartalma nem volt kideríthető, az sem, hogy azt az I. rendű alperes pontosan mely ügyfelekhez intézte, továbbá hogy ezen ügyfelek pontos megjelölésére, tanúkénti kihallgatására nem került sor. Ugyanakkor voltak olyan személyek, akik barátként, hozzátartozókként vették igénybe a II. rendű alperesi szolgáltatást, ennél fogva az sem volt kizárható, hogy az I. rendű alperes a nyilatkozatát hozzájuk intézte. Megállapította, hogy amennyiben az I. rendű alperes a volt ügyfelei előtt - kérdésekre - a jövőbeli terveiről beszámolt, semmiképpen nem ütközött az üzleti tisztesség követelményébe, továbbá hogy az I. rendű alperes nyilatkozatának az ügyfelek átcsábítása nem volt célja. Rögzítette, hogy nem állt rendelkezésre azzal kapcsolatos bizonyíték, hogy az I. rendű alperes a volt ügyfelek elérhetőségét, nevét átadta volna a III. rendű alperesnek.

A telefonszám használatával kapcsolatban azért nem találta megalapozottnak a felperes érvelését, mert a II., III. rendű alperesek a telefonszámot egyidőben nem használták. A telefonszám használata a II. rendű alperes franchise szerződésből való, 2010. áprilisi kilépésével megszűnt, ezt követően kötött szerződést a III. rendű alperes a szolgáltatóval, és az alapján a telefonszámot 2010. május 10-étől kezdte használni. Rámutatott e körben az elsőfokú bíróság arra is, hogy a telefonszám az azt eredetileg használó **M... Kft.** neve alatt jelenleg is szerepel.

Az AdWords rendszerben megjelenő hirdetéssel kapcsolatos jogsértés vizsgálatakor - **B. B.** és **P. A.** tanúvallomását is értékelve - annak a bizonyított ténynek tulajdonított kiemelkedő jelentőséget az elsőfokú bíróság, hogy a hirdetés megjelenése alapját képező AdWords fiókot nem a felperes, hanem **P. A.** hozta létre, ő volt az, aki a felperes hirdetéseit e helyen való megjelenését engedélyezte. Megállapította, hogy azt a hirdetést, amellyel kapcsolatban a felperes - egy ízben tapasztaltak alapján - a versenyjogsértő magatartást állította, a felperes maga helyezte el. A felperes számára biztosított fiókhasználati jog megvonása után, illetve azt megelőzően, hogy annak használata a III. rendű alperes részére biztosításra került, nem a III. rendű alperes kötelezettsége volt a fiók tartalmának a kiürítése. A III. rendű alperes ugyanakkor a fiók átvételét követően bizonyíthatóan intézkedett a felperest érintő tartalmak eltávolítása iránt.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem nyert bizonyítást a felperes tesztsorának jogellenes használata sem, hogy azzal kapcsolatban a III. rendű alperes védjegybitorlást avagy versenyjogsértést követett volna el. Azzal, hogy **V. L.**-nak a közvetlenség elvébe ütköző írásbeli nyilatkozata nem volt elfogadható bizonyítékként, az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy az abban foglaltak valóságtartalma megkérdőjelezhető volt. Egyrészt amiatt, hogy a nyilatkozatot tévő hónapokkal később idézett fel negyvenegy különálló kérdést, másrészt arra a tényre figyelemmel, hogy a felperes diagnosztikája nem negyvenegy, hanem harminckilenc pontból állt, míg a III. rendű alperes által használt kérdéssor hatvannégy elemből. A meghallgatott tanúk, **Ó. Cs.** és **M. Zs.** vallomása azt támasztotta alá, hogy a III. rendű alperes által használt kérdéssor eltért a felperesétől, a III. rendű alperes **V. L.** gyermeke esetében sem a felperes tesztsorát alkalmazta. Kiemelte az elsőfokú

bíróság azt is, hogy a felperes ügyvezetője bizonyítékok megjelölése és szolgáltatása nélkül állította, hogy a felperes diagnosztikáját az alperesek felhasználták.

Mivel az alperesek által csatolt okirattal, valamint a tanúként meghallgatott Z. T.-nak, a p-i ... Játszóház vezetőjének és P. A.-nak a vallomásával igazolásra került, hogy a II. rendű alperes az ügyfelek nevét, elérhetőségét tartalmazó listát a p-i ... Játszóháznak megküldte, az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a II. rendű alperes a működési kézikönyvben foglaltakat betartotta.

P. A. tanúvallomásával az is igazolást nyert, hogy a II. rendű alperes - a működési kézikönyvben foglaltak betartása érdekében - szóban tájékoztatást adott az ügyfeleknek a játszóház bezárásáról, a legközelebbi játszóházzal, a ...-szolgáltatás további igénybevételéről, arról is, hogy a II. rendű alperesnél befizetett díjak az új játszóházban felhasználhatóak.

Az elsőfokú bíróság nem találta megvalósulni a felperes által állított versenyjogsértő magatartások egyikét sem, sem pedig a szerződésszegést. Rögzítette, hogy az alperesek Tpv. 4. §-ába ütköző üzleti titoksértése, a Ptk. 81. §-a szerinti titoksértése hiányában nem állt elő a II. rendű alperes franchise szerződésből eredő kötbér fizetési kötelezettsége sem. Mivel a felperes - a II. rendű alperes vitatásával szemben - nem bizonyította, hogy a titoktartási nyilatkozat kitöltéséhez szükséges, pdf formátumú űrlapot - a köztük létrejött szerződés szerint - biztosította, átadta, megállapította, hogy ennek hiányában a II. rendű alperes szerződéses kötelezettsége nem volt teljesíthető. Amiatt, hogy nem a III. rendű alperes tulajdonában állt a reklámfelület, amelyen a sérelmezett hirdetés megjelent, és annak kezelése sem volt a III. rendű alperes feladata, a III. rendű alperes e hirdetéssel kapcsolatban jogsértő magatartást nem tanúsíthatott, a felperes erre alapított kárigénye nem vezethetett eredményre.

Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását és a keresete szerinti döntés meghozatalát kérte, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára történő utasítását.

Előadta, hogy a II. rendű alperes köteles volt gondoskodni a felperes üzleti titkai megóvásáról, arról, hogy azokat a munkavállalói, megbízottjai jogosulatlanul ne használják fel. A II. rendű alperes megsértette az együttműködési megállapodás 9.1., 9.2., a később hatályba lépett franchise szerződés 15.1., 15.2., 15.4. pontjait, az I. rendű alperes pedig az együttműködési megállapodás 9.1. és 9.2. pontját, továbbá a II. rendű alperes képviselőjében megszerzett üzleti titok jogosulatlan felhasználásával, a III. rendű alperessel való közlésével a Tpv. 4. §-át, az ügyfelek átirányításával a Tpv. 5. §-át, a III. rendű alperes - azáltal, hogy a felperes által kifejlesztett know-how-t jogosulatlanul megszerezte, a felperes fejlesztési anyagát sajátjaként használta - megsértette a Tpv. 2. §-át, 4. §-át, 6. §-át és 8. §-át; a Tpv. 86. § (2) bekezdésére alapítottnan azt kérte a másodfokú bíróságtól, hogy állapítsa meg, hogy az alperesek megvalósították a Tpv. 2. §, 4. §, 6. §-ai szerint jogsértéseket, és kérte az alperesek eltiltását a további jogsértéstől. A franchise szerződés 15.2., 15.5., 15.6. pontjai alapján kérte a II. rendű alperes marasztalását 1.000.000,- Ft kötbér és annak 2010. május 4-étől kezdődő késedelmi kamata

megfizetésében. Kérte kötelezni a III. rendű alperest a Tpvt. 86. § (3) bekezdése szerint az ingyenesen felhasznált felperesi know-how-val elért gazdagodás visszatérítésére, a jogsértésre használt, különösen a diagnosztikai rendszer felhasználásával készült anyagok kereskedelmi forgalomból való kivonására, valamint a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján - a felperes hirdetési jogtalan felhasználásával okozott, jogfenntartással megjelölt - 800.000,- Ft kár megtérítésére is. A Tpvt. 86. § (2) bekezdés g) pontja szerint kérte a III. rendű alperes kötelezését a hozzá bejelentkezett ügyfelek és a részükre kiállított számlák csatolására is.

Jogorvoslati kérelme alapjául arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg és abból téves következtetéseket vont le.

Álláspontja szerint az ügyfelek átirányításával kapcsolatban megállapítható, hogy az I., II. rendű alperesek szándékosan nem tettek eleget a játszóház bezárására előírt tájékoztatási kötelezettségüknek, az I. rendű alperes az ügyfeleket tudatosan irányította át az általa vezetett konkurens játszóházba. Az elsőfokú bíróság által megállapítottakkal szemben az I., II. rendű alperesek által továbbított ügyfeladatok többsége elavult volt, a negyvenhárom aktív létszámból csupán tíz ügyfél volt elérhető, azok közül azonban három-négy azt jelezte, hogy a fejlesztést az I. rendű alperessel folytatja tovább, a többiek pedig határozottan elzárkóztak a felperesi szolgáltatástól. Az elsőfokú bíróság nem értékelte azt a tény, hogy a II. rendű alperes elmulasztotta az ügyfelek írásbeli tájékoztatását, megsértve a működtetési kézikönyv 135. oldal 5. pontját. A II. rendű alperes szerződésszegése mellett az I. rendű alperes az ügyfeleket tudatosan átirányította, az I., II. rendű alperesek e magatartásukkal a felperesnek kárt okoztak.

Álláspontja szerint az AdWords fiókot **P. A.** a II. rendű alperes ügyvezetőjeként, ezáltal a II. rendű alperes érdekében és céljára hozta létre, és bizonyított tény, hogy a „Jól fejlődik a baba?” reklámszlogent a III. rendű alperes szó szerint használta. **P. A.** tanúvallomása a jogsértést alátámasztotta, és igazolta azt is, hogy a tanú a III. rendű alperes megbízottjaként járt el. E magatartásával a III. rendű alperes a ... márkaelőnyt kívánta - tisztességtelen módon - felhasználni. A „Jól fejlődik a baba?” szlogen a felperes szellemi tulajdonát képezte, szerzői jogvédelem alatt állt.

Azzal, hogy a felperes diagnosztikája tekintetében - **V. L.** közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatával szemben - az alpereseket terhelte a bizonyítás kötelezettsége, amelynek nem tettek eleget, meglátása szerint bizonyított tény, hogy a III. rendű alperes felhasznalta a felperes diagnosztikáját, amelyhez egyedül az I., II. rendű alperesek férhettek hozzá. A II. rendű alperes a franchise szerződés ezt tiltó 15. fejezetét megszegte, kötbérfizetési kötelezettsége beállt, a III. rendű alperes e magatartása a Tpvt. 2. §-át sértette.

A II. rendű alperes 2007. november 19-én vette át a **M...** Kft.-től a játszóház üzemeltetési jogát, majd 2008. május 5-én szolgáltatói szerződést kötött az ... egészségportálon való megjelenésre. E szerződésben adta meg - a telefonszám és a 10.. Budapest, ... u. 34. szám alatti cím mellett - a Játszóház szolgáltatási helyet. A II. rendű alperes a szerződés szerint köteles volt az adataiban történt változást 10 naptári napon belül az egészségpénztár felé bejelenteni. E szerződéses kötelezettség elmulasztásával azt a megtévesztő látszatot keltette a leendő ügyfelekben, mintha a III. rendű alperes által üzemeltetett ... Központ is ... szolgáltatást nyújtana. A jogsértő magatartás, a ... márkanévvel

hirdetett III. rendű alperesi telefonszám jogosulatlan haszonszerzésre adott alkalmat, a felperes rovására. Álláspontja szerint az alperesek tisztességtelen kereskedelmi gyakorlata haszonszerzés céljából, a felperes megtévesztésével, tudatosan felépített stratégiára épült, az így kifejtett magatartás a Tpvt. 2. §-ába ütközik.

Az alperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság széles körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként, annak megfelelően, helyesen állapította meg a tényállást, helytálló az abból levont jogi következtetése is. Részletesen megindokolta, hogy miért nem találta megállapíthatónak a felperes által állított versenyjogsértő magatartásokat, szerződésszegéseket.

A felperes a fellebbezésében nem állított új tényt és nem is ajánlott fel további bizonyítást. A fellebbezésben foglalt kereseti kérelemmel kapcsolatban arra mutattak rá, hogy a Tpvt. 86. § (3) bekezdésére alapított, a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítése iránti kérelem összecszerűségét a felperes továbbra sem jelölte meg, továbbá hogy az I. rendű alperessel szembeni, a Tpvt. 5. §-ára való hivatkozás és a III. rendű alperessel szembeni, a Tpvt. 8. §-ára való hivatkozás új, ez irányú kérelme a felperesnek az elsőfokú tárgyalás berekesztéséig nem volt.

Fenntartva az elsőfokú eljárás során kifejtett álláspontjukat, hangsúlyozták, hogy a II. rendű alperes az együttműködési megállapodás 9.1., 9.2. pontját nem sértette meg, a felperes ennek ellenkezőjét nem bizonyította; a felperes üzleti titkai nem sérültek, azokat a II. rendű alperes munkavállalói, megbízottjai nem használták fel, nem adták tovább. Az I. rendű alperes az együttműködési megállapodásban nem szerződő fél, vele szemben a felperes nem hivatkozhat a szerződés 9.1., 9.2. pontjainak a megsértésére.

Helytálló az elsőfokú bíróság következtetése, hogy a felperes csupán általános kijelentést tett, de nem bizonyította, hogy az I., III. rendű alperesek az üzleti titkát, a know-how-t, a fejlesztési anyagot felhasználták volna. A felperes tanúja, a ... pedagógiai igazgatója is a kérdéssorok különbözőségét támasztotta alá. Az üzleti titoknak minősített ismeretek, a felperes kérdőíve felhasználása nélkül az alperesek nem sérthették meg a franchise szerződés 15.2. pontját. Amiatt pedig, hogy a felperes elmulasztotta hozzáférhetővé tenni a 15.5. szerinti titoktartási nyilatkozatot, annak aláírása elmaradása az alperesek terhen nem volt értékelhető.

Hivatkoztak arra is, hogy a Fővárosi Törvényszék az 5.G.42.168/2010/31. számú ítéletében megállapította, hogy a felperesi know-how dokumentációhoz tartozó anyagok (fejlesztési terv, szoftverek) nem minősültek üzleti titoknak. Ehhez tartozóan az alperesek a szakértői testület állásfoglalását tartalmazó rendőrségi határozatot az elsőfokú eljárás során csatolták.

Hangsúlyozták, hogy a bizonyítási eljárás alátámasztotta - amit a felperes sem tesz vitássá a fellebbezésében -, hogy a II. rendű alperes harminc ügyfél adatait a ...i ... Játzóház üzemeltetőjének átadta. A II. rendű alperes felelősségi körébe az a körülmény nem tartozott, hogy az ügyfelek a későbbiekben igénybe vették-e a ... szolgáltatását. A II. rendű alperes szóban és teljes körűen tájékoztatást adott az

ügyfeleknek az általa üzemeltetett játszóház bezárásakor. Az írásbeli tájékoztatás elmaradása nem azonosítható a felperes által állított, jogsértő ügyfél-átírányítással. Nem nyert bizonyítást, hogy a „Jól fejlődik a baba” szlogen mikor és milyen körülmények között jelent meg. Helyesen jutott arra az elsőfokú bíróság, hogy a hirdetési felület nem állt a III. rendű alperes tulajdonában, sem pedig kezelésében, hogy az AdWords fiókot **P. A.** magánszemélyként hozta létre, és ő engedélyezte a felperes hirdetése megjelenését. Az ott megjelent hirdetéssel kapcsolatban az alpereseket nem terheli felelősség, arra figyelemmel sem, mert nem volt kötelezettségük a fiók tartalmának a kiürítése sem. A felperes erre alapított kárigénye azért sem lehet alapos, mert továbbra is fennállnak a **L. Kft.** szerepével kapcsolatos aggályok.

Az elsőfokú bíróság helyesen, a Pp. bizonyítási szabályai megfelelő alkalmazásával értékelte a felperes diagnosztikájával kapcsolatos bizonyítékokat is.

Nem helytálló az a hivatkozás, hogy a III. rendű alperes egyedül az I. rendű avagy II. rendű alperestől szerezhetett információt a felperesi kérdéssorról, ugyanis a felperes a titokban tartáshoz elvárható lépéseket nem tette meg, a felperes kérdéssora anyagát a szülők is megkapták, a diagnosztikát más személyek, más pedagógusok, így **M. Zs.** is korábban megismerték és megszerezték.

Az ... Egészségpénztár honlapján szereplő adatok tekintetében hangsúlyozták, hogy a telefonszám a korábbi franchise tulajdonostól került a II. rendű alpereshez, az ... Egészségpénztár honlapján jelenleg is tíz, de többségében évek óta nem működő ... franchise partner adata, telefonszáma található meg, köztük a II. rendű alperesi jogelődé is. A II. rendű alperes a honlapon való megjelenésről nem tudott, a felperes jelzését követően azonnal intézkedett az adatok levétele érdekében. Az elsőfokú bíróság megalapozottan értékelte azt a tényt, hogy a II. és a III. rendű alperes nem használta egyidőben a telefonszámot.

Álláspontjuk szerint a perindítás mögött valójában az a felperesi üzletpolitika áll, hogy a veszteséges üzleti modellt felismerő franchise átvevők hiába próbálnak kilépni a franchise rendszerből, hosszú pereskedésnek néznek elébe. A felperes világszerte elismert magyar gyógy- és fejlesztő-pedagógia, évtizedek alatt kialakított fejlesztő módszereit támadja, jogsértéssel vádolva a felsőfokú tanulmányaik során mindezt szakmaszerűen elsajátító volt munkatársakat.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben hiányosan állapította meg, de érdemben helyes jogi következtetéssel utasította el a keresetet valamennyi jogcímen.

A másodfokú bíróság a tényállást kiegészíti az alábbiak szerint.

A felperes és a II. rendű alperes között létrejött franchise szerződés 2010. áprilisában megszűnt, a II. rendű alperes a franchise szerződés alapján működtetett Játszóházat bezárta. A játszóház bezárásához kapcsolódóan, az ügyfelek átvétele érdekében a nyilvántartásában szereplő negyvennégy ügyfélből harminc gyermekkel kapcsolatos adatokat a Játszóház részére megküldte.

M. Zs. gyógypedagógus 2009. december végéig a felperes alkalmazásában állt. Ezt követően ő volt az, aki a III. rendű alperes alkalmazottjaként **V. L.** gyermekének képességfelmérését 2010. július 8-án elvégezte. Azzal kapcsolatban **V. L.** 2010. szeptember 15-én közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozatot tett, állítva, hogy **M. Zs.** gyógypedagógus a képességfelmérést egy előre elkészített, negyvenegy pontból álló teszt sor kérdései alapján végezte el, egyidejűleg a közjegyző előtt pontosan meghatározta a kérdéseket is.

A felperest védjegyvoltalom illeti meg, jogosultja a 166 667 lajstromszámon nyilvántartott ... színes ábrás védjegynek.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság XXI. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya előtt 01210/1965/2010.bü. számon folyt büntetőeljárásban szakértőként került bevonásra a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala Iparjogvédelmi Szakértői Testülete, annak megállapítása érdekében, hogy a felperes által kifejlesztett módszer és az eljárás alá vont személy által használt fejlesztési módszer mely részeiben hasonlít, egyezik avagy különbözik egymástól, továbbá hogy megállapítható-e üzleti titok felhasználása. A szakértői testület szakvéleménye szerint a felpereshez köthető pedagógiai információk nem minősültek üzleti titoknak, figyelemmel arra, hogy a szolgáltatást igénybe vevők részéről megismerhetőek voltak, a szolgáltatás igénybe vevői titoktartásra nem voltak kötelezettek, a pedagógiai információk nyilvánosak voltak.

P. A. magánszemélyként hozta létre a Google rendszerben, hirdetéshálózatban - kulcsszavak megadásával a keresőrendszer előnyeivel - működő ún. AdWords fiókot. **P. A.** volt az, aki a fiókot finanszírozta, azzal rendelkezett, hozzáférési lehetőséget biztosított a felperes ügyvezetője részére, majd azt megvonta. A „Jól fejlődik a baba? Nálunk kompetens válaszokat kap gyermeke fejlődését illetően” reklámszöveggel 2009. év folyamán ... képességfejlesztő játszóházak hirdetése jelent meg a Google kereső rendszerében. A felperes az AdWords fiókhoz való hozzáférési joga megvonását követően, 2010. május 23-án a Google hirdetések között észlelte a „Jól fejlődik a baba” kezdetű reklámszöveget, amellel a www.csodadomb.hu <<http://www.csodadomb.hu/>> adattal.

A II. rendű alperes 2008. május 5-én szolgáltatási szerződést kötött az ... Önkéntes Egészségpénztárral, amely szerződés alapján az egészségpénztár által üzemeltetett, www.egeszseg-portal.hu <<http://www.egeszseg-portal.hu/>> weboldalon, az ún. szolgáltató-keresőben feltüntetésre került a ... Játszóház szolgáltatási hely megnevezés mellett a II. rendű alperes Budapest, u. 34/c. címe, és a telefonszám. A telefonszámot a II. rendű alperes a felperessel kötött franchise szerződés megszűnéséig, 2010. április végéig használta, a hívószám 2010. május 10-étől a III. rendű alpereshez tartozott.

A felperes 2010. június 28-i, 2010. július 7-i felszólító leveleit követően a III. rendű alperes 2010. augusztus 19-én, a II. rendű alperes 2010. augusztus 30-án kereste meg az ... Önkéntes Egészségpénztárat, hogy ne szerepeltesse az internetes szolgáltató-keresőben a II. rendű alperes adatait.

Az így kiegészített tényállás alapján a másodfokú bíróság érdemben osztotta az elsőfokú ítélet indokolását.

A fellebbezés kapcsán elsődlegesen rámutat a Fővárosi Ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a 15.G.41.838/2010/5. számú jegyzőkönyvi végzésében, a Pp. 3. § (3) bekezdése szerint kioktatta a felperest mind az állított versenyjogsértések, mind pedig a szerződésszegés, az abból eredő kárigény bizonyítási kötelezettségével kapcsolatban, a 15.G.41.838/2010/8. számú végzésével felhívta a felperest, hogy az alperesekre nézve, személyenként lebontva jelölje meg az egyes, a kereset alapjául szolgáló versenyjogsértő magatartásokat, figyelmeztetve a Pp. 141. § (6) bekezdésében foglalt jogkövetkezményekre is.

A felperes a keresetét e felhívást követően a 10/F/1. alatt benyújtott beadványában pontosítottak szerint tartotta fenn. Az elsőfokú bíróságnak az így módosított kereseti kérelem megalapozottságáról kellett döntenie.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a módosított kereseti kérelem szerint, az egyes jogsértő cselekményekhez tartozó bizonyítékokat egyenként és összességükben is okszerűen értékelte, döntését megalapozott jogi indokolással támasztotta alá.

A felperes a fellebbezésében sem hozott fel olyan tényt vagy el nem bírált bizonyítékot, amely alapján mód lett volna a jogorvoslati kérelmében kért jogsértések - a Tpvt. 2. §-a, 4. §-a, 6. §-a sérelme, a szerződésszegés - megállapítására, az azokra alapított jogkövetkezmények alkalmazására.

A másodfokú bíróság kiegészíti az elsőfokú ítélet indokolását azzal, hogy a Tpvt. 4. §-a szerinti üzleti titoksértés, egyben a II. rendű alperes szerződésszegése tekintetében - a nem bizonyított felperesi állítással szemben - rendelkezésre állt a nyomozóhatóság határozata, az abban ismertetett szakértői vélemény, miszerint a felperes által alkalmazott pedagógiai információk nem minősültek üzleti titoknak. Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy a Tpvt. e rendelkezése és a Ptk. 81. § (2) bekezdése szerint az üzleti titoksértés szükségképpen eleme, hogy a jogosult a titokban tartás érdekében a szükséges intézkedéseket megtegye. A Fővárosi Ítéltábla - osztva az alperesek fellebbezési ellenkérelmében kifejtett álláspontját - rögzíti, hogy a felperes volt az, aki a franchise szerződés 15.5. pontjában kikötöttek ellenére nem biztosította, ezáltal nem követelte meg harmadik személyek titoktartási nyilatkozata megtételét. Ennél fogva a felperes által alkalmazott képességfelmérési, fejlesztési anyagok anélkül voltak megismerhetőek a szolgáltatás igénybe vevői előtt is, hogy e személyeket titoktartási kötelezettség terhelte volna. Ez egyben az adatok nyilvánosságát is jelentette, és azt, hogy üzleti titoknak nem minősültek. A titokban tartás érdekében szükséges felperesi intézkedések megtétele hiányában megalapozatlanul hivatkozott a felperes versenyjogsértésre, illetve a II. rendű alperes szerződésszegésére is.

Az előzőekben kifejtettekre is figyelemmel nem volt megállapítható az sem, hogy a felperes üzleti titoknak nem minősülő tesztjét, diagnosztikai módszerét a III. rendű alperes jogellenesen felhasználta.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel kapcsolatban arra mutat rá, hogy V. L. közjegyzői okiratba foglalt nyilatkozata - a felperes érvelésével szemben - nem volt alkalmas a kereseti tényállítások igazolására. A Pp. 195. § (1) bekezdése szerint a közjegyzői okirat kizárólag azt bizonyította, hogy V. L. a rögzített tartalmú

nyilatkozatot megtette, azonban az okirat a nyilatkozatban megjelölt tények igazolására nem volt képes. A közjegyző egyedül az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, idejét és módját tanúsíthatta, és tanúsította, a nyilatkozatban megjelölt adatok és tények valóságát nem. Emellett helyesen tartotta szem előtt az elsőfokú bíróság azt is, hogy a polgári peres eljárásban irányadó közvetlenség elvébe ütközött az „írásbeli tanúvallomás”, ezért a közjegyzői okiratban foglalt nyilatkozat bizonyítékként nem volt értékelhető, a felperes az állításait nem támasztotta alá.

Helytállóan értékelte az elsőfokú bíróság P. A. eljárását és szerepét az AdWords fiókban megjelent hirdetéssel kapcsolatban is. Megalapozott következtetésével - miszerint az AdWords fiókban megjelent, a „Jól fejlődik a baba?” szövegrésszel kezdődő hirdetéssel kapcsolatban alperesi felelősség, jogsértés nem volt megállapítható - a másodfokú bíróság teljes mértékben egyetértett.

Nem bizonyított a felperes fellebbezésében foglalt azon állítása, hogy P. A. nem magánszemélyként, hanem a II. rendű alperes vezető tisztségviselőjeként, e jogkörében, illetve hogy a III. rendű alperes megbízására, utasítására - a III. rendű alperes által rábízott ügyben - járt volna el.

Megalapozottan jutott arra a következtetésre is az elsőfokú bíróság, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, a keresetben megállapítani és szankcionálni kért alperesi versenyjogsértések egyike sem valósult meg, a tisztességtelen verseny tilalmát kimondó fejezeti generálklauzula sérelme sem, többlettényállás hiányában.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - részben kiegészített tényállással és indokolással - a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

Mivel a fellebbezés nem vezetett eredményre, a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az I., III. rendű alperesek ügyvédi munkadíjból másodfokú költsége megfizetésére, annak mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint állapította meg.

Budapest, 2013. év november hó 14. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

. Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró

. Kurucz Zsuzsánna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági tisztviselő